

ଓ মুসলিম সৈন্য

[கோழும்பு விவேகானந்த சபையின் ஆதாவில் தீர் அருள் தியாகராசா அவர்கள் 5-5-44 இல் வாடேயில் பேசியது]

எமது தென்றமிழ் நாட்டில் கைவ
சித்தரங்தப் பேரராளியை நாட்டிய
வர்கள் முக்கியமாக மெய்கண்டார்.
அருணங்கி சிவாசாரியர், மறை
ஞான சம்பந்தர், உமாபுதியர் முச
விய நால்வரரவர், உமாபதி சிவாசா
ரியர், கோழுநாட்டினகண் ஒப்பில்
வேத திலைத்திருத்தத்தில் தில்லை
ஏழங்கணர் திருமரபில் திருஅவதா
ரம செப்தருளினர், இவர் மிகக்
இளமையிலேயே தமிழ் இலக்கண
இலக்கியங்களையும், பண்ணிரு திரு
முறைகளையும் வட்டமெழுப்பில் வியா
ரணம், வேதாகமம் முறைப் சலை
வளையும் நன்கு பயின்ற அனுவகளில்
மிகக் வல்லுநராயிலுர். திரு நாள்
இவர் நடராஜன் பெருமானைத் தரிச
னம் செய்துநட்டு, மிகக் வற்றுதக
ஞடன் சிற்கையில்லற வீதயிற்
சென்றுமபொழுது, அவரை ஆட்
கொள்ளக் கருத்து மணங்கள் சம
பக்தர் “பட்ட கட்டடயிற் பகற்குரு
டேகுதல் பரீஸ்” என்ற கூற்றார்.
உடனே உமாபதி சிவாசாரியர்
அந்தச் சில்லைக்கு அளின் தம ஆழு
ந்து அவர்கள் வணங்க ஆட்கொள
ஞப்பாற வேண்டியிருள்ளார். அப்ப
திரு நாள் இவரது பரிபாகம அந்தப்
மறைஞான சபங்குற், ஏக்கங்கோளர்
வசிக்கும் வீதக்குச் சொன்று, அவர்
கள் சௌவு செய்தும் தாதுக்கு
இடும் கூழுத தமது கையில் ஏற
உண்டார். அப்பொழுது உமாபதி
யர் அவரது கையின்னறம் ஒப்பு
கப்புக்கும் ஏந்தி உண்டார். மணை
ஞான சபங்குற் இவரது பரிபாகத்
நை அர்ந்த மகழுஷ்து, தமக்கு
ஞானசிரியரால் கறவுறுத்தப்பட்ட
அவங்களைபோதம், சுவங்கள் சுத்த
யர் என்றும் திருநாட்களைபும் உப
தேசித்தனர்.

முரப்பிடாரின் பச்சுவ கிழவை
துற்யமட்டாத தலைவுமுந்தனர
கள், அவர் தமது வர்க்குஞ்சுகரம தரு
மத்தன்னிற தவற்ன செய்து
இதழுந்து அவரைச் சாக்கிப் பார்வி
மத்தேய்தனர். ஆதனால் அவர்
கொற்றவன் குடுக்குச் சென்று
நங்கே வசத்தனர். இடபடியிருக்க
கையில் தலைக் கூத்தப்பிராண்
உயரபந் பூசைக் கேவண்டிய முறை
நாள் வாத்து. அவர் பூசைப்பதற்கா
கத தலைக்குச் செக்கிறார். தீவன்ஸ்
வாழுந்தனர்கள் அவரைப் பூசை
செய்ய சொட்டாமல் நடத்தப்படி
யரை, அவர் மனவருத்தேஷுத்தன
கொற்றவன் குடுக்குச் சென்று குத்த
தப் பெறுமானை மனத்துல் நியா
னத்து நட்டையை ஒமர்ந்தரு
தார். தடுத்த அந்தனை நகுங்கே
யிலைட்டாது நருக்கதவும் சிக்கப்
பூசைப் பெட்டகத்துத் தோர்க்கப்
பெட்டாம் சாருத்தவரையத் தகை
த்து வருந்தகையெல், போன்னம்பல
வா கூர்சிஸ்வாக வூரம் உகர்ந்தவன்
குழியில் உபர்பத்தியன் டால் அபாக்
தலுக்கன்றும் “எனது அருளைச்
செய்யார். அது சேட்டு அதனை
ரண்ணவும் மாசுச்சி உருந்தி, உயிர்
பத்தவரைப் பண்ணுது அது முத்து
வந்து மூச்சை புரியுத்தனா.

தீபாடி யிருக்கும்போல் பூரவு
 செயத் பொப்பத்தை ஆன் முணிம்,
 பூஷார் இவ்வத்தை டிளிந்து பொற
 ருவ சாம்பான் என துமி பேருங்கு
 யவராய ஆராம், குழம் வைசே
 டத்தலை குத்தப்பட்டுமான தரு
 வருணப் பொறுவத்தாக நிம்டை
 ரும வற்று வெட்டியுக்கானும் பா
 யத் தூரும்கூயில் தூருமல்லப்பல்
 விக்கு அங்குள்ள அகாங்கு வை
 தா॥ அவரது பயிரகுத்துக் கம
 பதை சூதபைப்படுமான், ஒரு நெல்
 கூட்டுத் தூண்ணல் தேவும் “ஆய்

கொற்றங் குடியரச்சு(து) எழுதிய கைச்சிட்டு - பதியின்மிகைப்பூபெற்றன சாம்பாதுக்குப் பேதமற்ற தீக்கை செய்து முத்தி தொடுக்க முறை" என்ற எழுதப்பெற்ற திருமுகப் பாசுரத்தை அவருக்கு அளித்த, இதனை "உமாபதியின்பாண்கெட்டுப்பாயரா" என்று கூற மறைந்ததுள்ளது பெற்றுன் சாம்பான விழிதத்தை அறைவனுடைய பெறுங்கருணைத் திறத்தை கணிஞ்று உருக, திருமுகப் பாசுரத்தைச் சிரமீமுக்கி அதனைப் பத்துப்பட்டுத் தக ஓராமவன குடுக்கு வந்தான் அப்படி மட்டத்தை விறகுவதைத்ததும் திறும்பணி கெய்துவழநும் சாட்களில் ஒருங்கள், மழையால் பெற்றுன் சாம்பான வரத தரமதித் தத்தால் திருவுமுனிவேலை தரமத்தை உமாபதியாரி காரணவு கீட்க அந்தணர்கள் மதடப்பள்ளிக்குநர்ட்டா ரும் ஒருவர்யில்வரகரமால் விறகுவது தருவார்! கவர் இன ஈரக்கு வாசத்தனால் தபாத்தத்து என்றார், ஆதனைக் கேட்டு உமாபதியார்ரோ அவர்வர்கள் நம்மிடைக் கூடுதல்வன்றனர். அவர்க்கு பெற்றுக் கூடியன் மறநாள் ஆகண்டி நாளை விறகும் கொண்டுவரக் கண்டோர் உமாபதியாரிடாக கூற உமாபதியார் பெற்றுக் கூடிய அழைத்து நீர்யாரென்ற பெற்றுக் கூடிய இறைவன் தங்க திருமுகத்தை வைத்ததுத் தொழலும், அத்திருமுகத்தை உமாபதியார் எடுத்துக் கிரதகில் வைத்ததுத் திருக்கங்களில் ஒற்றி, அரண்ணைடுவன்னில் கீலைத்திருக்க, பெற்றுக் கூடிய அழைத்தனர்.

இவ்வண்மையை அறிபுமரப்
டாத சாம்பனூரின் உறவினர்களை
அரசபைபாற் சென்ற உமரபக்யம்
தங்கள் பெற்றால் சாம்பனூரைத்
தீயிலிட்டுக் கொழுத்திவிட்டார்
என்ற விண்ணப்பால் செய்தார்கள்
அரசன் உமரபக்யமை அழைத்ததை
வினவலும், உமரபத்யார் சத்திவிட்ட
கிர்வான் தீக்கையிலே இயல்லை
அரசனுக்கு விளங்க உரைத்தருள்ள
நூர். அரசன்தான் கானுமபடி மற்று
மிருந்து சுதநிகைக் குரிசோக்கு
ருள் வேண்டும் என்ற விண்ணப்ப
பிரதான. சுவாமிகள் பக்கத்தின்
வினவர்களைப் பர்க்க அவர்களுள்
ஒருவரும் பரிபக்குவ முடிபவராக
கூட காணப்படவில்லை. பூசை மட்டு
துக்கப் பக்கத்தில் விண்ண மூலங்கள்
பெறி இறைவனுக்கு திருமனுசனம்
செய்த புணரையை நீரால் வளர்த்து
அதியவர்கட்டுத் தனது காய் ஏழை
வை யுதிவும் பக்குணவிடம் கை
கூடப்போதுப் பரிபக்குவமுற்று
குத்தலைக் கண்டு அந்த மூன்றி
மூடிக்குச் சுவாமிகளால் சத்தியங்கள்
வாணி தக்கை செய்யப்பற்றத்
அந்தச்சிசுடி உடனை திருவுறுப்பு
கோத்தியிற் கலந்து அரனுவுவடை
த்து அதிர்சன அதனைக்கிண்ணு அத்தியத்தை
சுத்ததுச் சுவாமிகளைப் பராட்டி
ப்பொய்கள். உமரபத்யார் தபா
வுறத்தைத்த அருணமக்கவையநூக்கு
அதற்குப்பத்தை புரந்து சிவநூர்
ப்பாத்த சுவானாள் சத்துவார் என்று
அம் திருநூலகளையும் அறிவுறுப்பு
துச் சிவானந்த நிட்டையில் அமரா
த்துளினான்.

சுவாட கழந் பின், தலை
பொன்னமபலவுரணரின் தெரா
பேற்று வித்ரயக்காக சூவாமிகள்
எழுத்தருள்ளுரா, தலை வெதும்
கள் பண்டியபடி மத்தநகரை
காரமகளை வரவிட்டு வித்ரயக்காக
பண்டிய சூவாமிகள் முறையில் ஏ

ந்தநுளி பிருங்கார். கூல்லை வேதிப்பான் கொடியேற்றதல் செய்யத் தொடக்கினர்கள். கொடியானம் மாத்தில் ஏறவில்லை. உதனால் வேதிப்பான் அச்சுமூழ் ஆச்சரியமுற்ற, சுவாமிக்கப்பால் சென்ற வணங்கி, “தேவீர் அடியேங்கா செய்க அபராதத்தைப் பொறுத்த ருளிக் கோயிலிலுள் எழுந்தநுளி கொடியை ஏற்ற யருள்தலைடு” என்ற குறையிரந்தன். சுவாமிகள் கிருக்கோயிலினுட் சென்று “நூலிக்கும் அருளுக்கும் ஒன்டே இட்டு” என்றும் பரசுரமதானாகு பாசுரங்கள் அடக்கி கொடிக் கவியைத் திருவராப்பு மலைத்து கொடியைப் பறம்படி செய்தனர்கள்.

சுவாமியார் அணிவிழு முடிந்தின், கொற்றவன் குடிசு எழுந்த, ருளாச் சிவஞான சுதந்திராக்குப்புலை நூலராச் சுவப்பிரகாரா என்றும் நூல்யும், திருவந்தப்பன்யூ விவணப், பேரற்றிப் பங்குட்ட, மகநூசிலில் தூது, உள்ள மெற்றவிளக்கம், சுகநாற் திருக்காணம் என்றும் நூல்களேடும் அருளிச்சயத்ரா, அதொரத் சரத தாபத்திற்குள்ளுள்ள எட்டி நூல்களும் நூத்தாக அஷ்டதம் என்ற முறைத்துறை வழிக்கப்பறா, அன்றியுடையருமியீசு அனா பிபலாடகா என்றும் கிறநீத் தூதகமத்தற்கும் மாம்மாழியற் பலவிருத்தியுடையும் கொடியானி ர். அதன் பின்னால் சுதந்திரம், திருப்பங்கக்கோவை திருமுவை கண்டபூரணம், திருப்பதைப்பார்மூரணம், தெயவுத்சக்கமுர் மூரணசூரணம், தெயவுத்தனமும், தெய்யப்பாரணம் என்ன கிறநீத் அரும் பெரும் நூல்யும் இயற்றப்படுவானினால்.

கோவிற் புரணத்தின் உயர்வை
உலக்கு உணர்தத்த் திருவுளை
கொண்ட மனமில் நடம்புரி அபவ
வணர், ஒருங்கும் தமது திருவுல
வத்தை மகறத்துருளினார். இத்தனை
கூட தில்லைவாழுந்தனர்கள் மன
கலங்க மிகவும் திளைப்புற்றுன்
அப்பெரிய மூசு எம்பெருமான் அ
ரீரியாக “நாம் உயரபதி பேடகத்து
விருக்கவேரும்” என அருள் சொ
தார், உடன் அவ்வர்தனர்கள்
கிவரார்யார்ப்பல் சென்று நிதிமுஞ்சு
வரலாற்கை விண்ணப்பங்கு சென்ற
தார்கள், சுவரியிகள் பேடகத்
விருப்பது “கோவிற் புரணம்” என
வும் குதனை வெளிப்படுத்தி ஆ
ஆரைவன திவ்வ வண்ணம் செய்
னவேபோலும் என்று கூறின
வேதபர் மனமகிழ்ச்சு சுவரமிகளை
யும், கோவிற் புரணத்தையும் கிழ
கைவிலேற்றித் தவகள் தோல்
ளர்ச்சம் நுகென்டுவங்கு செல்லு
தலத்தை வந்தடைக்காரர்ஸ். அ
பவூரணமும் தமது திருவுருவ
ஷதகாட்டியுள்ளார்; காவிறபுர
ணம் விதிப்படி தருச்சிறையாலோ
முன்னிலையில் அரங்க்காற்பா
டது. ஆசரீயசுரமிகள் சிலநா
அல்கே உகடபிருந்து, நடராஜ
பெருமானின் ஆணநக்க குத்தின
ங்க பேரினப் பெவளாதது
திலைத்து, சித்தியாத உங்க
அங்க நங்கித்தரத்தன்ற சிவகிட
முயக்கினா; இங்கான அந்தங்கு
ளரும். இரண்டாமெ சு
வரகண்மை 1235 ஆமு. த.
கி 1315க்கு முன், மீது சுர
திரத்தன ஈரவைச் “கந்தரனுசா
ர் புரண”த்தம் காணச்.

இவர் அறங்கசெய்த பதி ஞானகல்காரரும் எட்டுச் செல்காரர் நாவகருள் சிவப்ரார்த்தாப், தாயருடப்பண் என்றும் திருநாவகமாக சிறந்துவருகின்றன.

நவப்பிரகாசத் தலையர்
குச சுசம்யுளில்
ஒத்துவதும் மயவும் ஓதும் எனவே
நினைவுத்துறை அமைச்சர்

வேதாள உலகம்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சென்னைச் சுகுணவிலாச சபை
யாரே இதனைக் கொழும்பில் நடத்தி
துக் காட்டினர். அதற்கு ஏற்பட்ட
விசேஷ சம்பவமென்றை ராடா
கிரியரவர்கள் “நடக்கமேட்டில்
தேங்கிவெறுவ தெப்படி” என்ற
தலைப்பின்கீழ் ஆனத்தோடு
19-ம் தொகுதி 447-ம் பக்கத்தில்
விபரித்துள்ளார்கள். அதனை ஈவுடு
சுருக்கித் தருதும்.

“நாடகத்தைகளில் அதிகஉணவு
புக்யாறிக்குப்பது மிகவும் நல்லது.
இராசத்தின் நாடகமாயிருந்தால் ஆறு
மணிக்குள்ளாகப் போஜனத்தை
முடிந்துவிடவேண்டும். ஆதாரம்
இந்த நாறபது வருடத்தைக் கான்
அனுசரிக்கும் வழக்கம். இந்தச்சிறை
பைத்தவறி ஒருமுறை கடங்கபொழுது
ஒரு நாறும் எனது சுறை கண்பர்க்க
ஞம் பட்டகஷ்டத்தை இங்கு எழு
நக்கிறன். ஒருமுறை (1916-ஆ
ஆண்டு) எங்கள் சபை கொழுமிழம்
பூப் பொய்க்காதபொழுது ஒருங்கள்
அங்குங்கும் பீர்மதி திருநாவுக்கர
சு அம்மைமாரா எங்கள்க்கபை அவ
கத்தன செக்கவேரம் பகலில் விருந்த
வரித்தனர். அவ்வித்து மிகவும்
பலமரன்தாயிருத்தந்து சீசாவல்
எய்யாடியதவலை. முக்குப் பிடிக்க
விருந்துதடியிட நாறுவள் அன்றாவு
“நவாள உலகம்” என்னும் நாடை
கம கூட்டுவண்டியிருந்தது. அதிலை
ஒரு சிட்சிப்பல் தயைளங்களை
வரம் தத்தன குட்சியால் வயிறு கூர
பப் புசித்துவிட்டு மட ஏழுகெள
கைஞ் வரம். ணாயுவ சாட்சிப்பு நடிப்
பவத்துட்டு வரலாதமாகவே ஏங்கள்
நாள்கள் அப்படியே எந்தனர்.
அது சபைத் தர்க்குச் சீசிப்பை
வளைத்ததுமட்டமன்று உண்மையை
அறநிதி தமிழ்மட்டம் திருத்த மத்தைய
நடிக்கார்ஜனாகு என்பதை அனைத்து
தனும் எனது உயிர்நெபரா
கபுகுதல்வழி வீவுறுவுடை உண்ட
யுத்துக் கபலுக்குச் சுநிராகப்பாடி
ஆட்டமுடியாமல் பெறுமிச்சு அட்டுக்
கி ரண்டு கஷ்டப்பட்டாரம். ஆச
சமபவத்தை எனது தினைய நெயப்
களை கவுனித்து நாடகம் மூடிம் அனைய
எவ்வும் வருத்து பேரஜனம் உட
க்காலனாக நிறுப்பார்களாக,”

தேன்றியநால் எனும் எவ்வயும்
 திதரகா துணிச்த
 கண்ணமைபினார் நல்ல கெள் மணி
 பொதியும் அதன் கனக்கள்
 நல்ல கா தென் உண்மை
 ஏயுங்கிடிலிர்க்கு

என்ற கூற்பிரித்தலை எம் உற்ற
வீரகுதல் வேண்டும். இது அவ
ருடைய அதன்ற மனப்பரஞ்சை
யையும் முற்போக்கையும் காட்டு
கின்றது, இந்றால்துச் (1) 'கின்
தனையுரை' (2) மதுரைச் சிவப்பிர
ாகர்உரை (3) காஞ்சிபுரம் பிளை
யர் பாளையம், இலக்கணம் சிதம்பர
நாத முனிவர் உரை என மூன்ற
பழைய உரைகளுண்டு. கொழும்பு
மாங்கிலி சைவ சிகாரமணிய கத
துகழுந்து சிவபக மெய்தப பெரியா
ரைக்கப திரு. மு.கிருவிளங்கம் அவர்
கூட ஒர் நல்ல உரை "துவறறயிருக
கணருக்கா. சென்ற நூற்றுண்டல்
யாற்பெப்ப ணததுவட்டுக்கோட்டையை
விருக்குமகால் ஹரியில் பேரதகாசிரிய
ர.யி.ஏந்த "த்தூசிவரைன்" (Rev
H. R. Hoisington என அம
அமெரிக்க டாதஸ்பார் ஆகின் ஆவ
க்ஸுத்தல் மூல மூலபெயர்த்து அச்சிட
க்கள் என்று.

சிவநுரைபோதம், சிவநுரை
குத்தியியன்னும் நூல்களை ஆஸ்கி
லட்டுல் மொழி பெற்றதவுருா,
யெசுவுசுத்துரிதத்துறைக்கப் பெரிதும்

முத்தாட்டாச்சு 6-ம் பகுதி

